

[Indenrigsministeren]

Den sidste bemærkning synes jeg godt vi kunne have undværet, navnlig i forbindelse med spørgsmålet om afgift på 5 kr. på lægemidler. Jeg synes, at diskussionen om, hvem der styrer indenrigsministeriet, om det er ministeren eller det er embedsmændene, hører til et andet sted, i hvert fald ikke i forbindelse med dette forslag. Jeg vil i hvert fald meget nødig have, at man siger til mig, at jeg lader mig lede på den facon – det er ikke min stil.

Når forslaget er taget frem, er det ganske simpelt, som hr. Knud Lind vil vide, fordi det har været drøftet flere gange i partierne, og flere af regeringspartierne har været stærkt interesserede i det. Derfor har regeringen fremsat lovforslaget, det kunne hr. Knud Lind nok have regnet ud.

Jeg vil godt sige, at jeg heller ikke er nogen tilhænger af bemyndigelser. Jeg er ganske klar over, som hr. Knud Lind siger, at også mit parti har kritiseret, at der er for mange bemyndigelser til ministre, men jeg synes nu ærligt talt godt, at det kan forsvares i dette tilfælde, hvor det i § 2 drejer sig om, at socialministeren og indenrigsministeren skal tale sammen om praktiske og rimelige fritagelser, og efter § 3, stk. 1, kan indenrigsministeren fastsætte en praktisk måde at administrere dette på, så vi tilgodeser hr. Knud Linds synspunkter, at det bliver så nemt og administrerbart som muligt.

Til hr. Tommy Dinesen skal jeg sige, at jeg synes ikke, det er rimeligt over for de praktiserende læger – jeg ville i hvert fald blive noget knotten, hvis jeg var praktiserende læge – at sige, at man bliver påduttet at købe medicin i større pakninger. Det kan ikke være en rigtig argumentation over for lægerne. Lægerne ordinerer formentlig, må jeg gå ud fra, den mængde medicin, som er nødvendig til den enkelte patient.

Jeg er godt klar over, at det for folk ikke er en lille sag. Det er en sag, der formentlig vil blive diskuteret. Det, jeg sætter spørgsmålstegn ved, er bare, om diskussionen ikke er for overophedet i forhold til det, det i virkeligheden drejer sig om, hvor det for meget syge mennesker drejer sig om ca. 100 kr. om året.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Ja, det skal blive en meget kort bemærkning.

Ministeren mener ikke, at diskussionen om bemyndigelser hører hjemme her i salen. Det underer mig særdeles meget, for jeg erindrer, at ministerens partifælle hr. Svend Erik Hovmand fra denne talerstol har tordnet imod apoterkerloven, som jo også hører hjemme i indenrigsministeriet, hvor der er gudsjammerligt med bemyndigelser. I dette tilfælde er man gået lidt ud over det ved at tage socialministeren med ind i bemyndigelsen.

Det glæder mig, at ministeren tilkendegiver, at ministeren ikke vil lade sig køre af embedsmændene i indenrigsministeriet, så der er altså håb forude.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at formodningen om, at en sådan afgift vil føre til, at recepterne kommer til at lyde på større kvanta end hidtil, er fremsat af formanden for Praktiserende Lægers Organisation i går i Danmarks Radio, så det er altså ikke kun hr. Tommy Dinesen og jeg og andre, der nærer en sådan formodning. Det er lægernes egen organisation, som anser det for nok den sikreste virkning af dette lovforslag.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det sidste har jeg ikke hørt. Jeg har ikke hørt den radioudsendelse. Men det ville chokere mig temmelig meget, hvis det er en almindelig lægeopfattelse, og det håber jeg ikke at det er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: